

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gábor Tóth

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Tolkning av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Villkor för avdragsrätt för ingående mervärdesskatt enligt de nationella skattemyndigheternas praxis — Den beskattningsbara personens skyldighet att säkerställa att fakturautställaren är en beskattningsbar person, liksom att korrekta rättsliga och skattemässiga förhållanden gällde för den senares anställda, vilka utförde de arbeten som fakturan avsåg

Domslut

- Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och principen om skattneneutralitet ska tolkas så, att de utgör hinder för att skattemyndigheten nekar en beskattningsbar person att dra av mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats för tjänster som har tillhandahållits vederbörande, med motiveringen att fakturautställarens tillstånd att bedriva enskild näringsverksamhet återkallats innan fakturautställaren tillhandahållit de aktuella tjänsterna eller ställt ut den motsvarande fakturan. Detta gäller under förutsättning att denna faktura innehåller alla de uppgifter som anges i artikel 226 i direktivet, särskilt sådana som är nödvändiga för att identifiera den person som utfärdat fakturan och vilket slags tjänster som tillhandahållits.
- Direktiv 2006/112 ska tolkas så, att det utgör hinder för att skattemyndigheten nekar en beskattningsbar person att dra av mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats för tjänster som har tillhandahållits vederbörande, med motiveringen att utställaren av fakturan avseende dessa tjänster inte har deklarerat de arbetstagare som var anställda hos denne, utan att myndigheten, mot bakgrund av objektiva omständigheter, har styrkt att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att den till stöd för avdragsrätt återopade transaktionen ingick i ett skatteundrandragande som fakturautställaren eller en annan näringsidkare i ett tidigare led i leveranskedjan gjort sig skyldig till.
- Direktiv 2006/112 ska tolkas så, att den omständigheten att den beskattningsbara personen inte har undersökt huruvida det funnits ett rättsligt förhållande mellan de arbetstagare som arbetade på byggarbetsplatsen och fakturautställaren, och inte heller har undersökt huruvida den senare hade deklarerat dessa arbetstagare, inte kan anses utgöra en objektiv omständighet som visar att fakturamottagaren kände till, eller borde ha känt till, att denne deltog i ett undrandragande av mervärdesskatt när denne inte haft kännedom om något som gett fog för misstanke om förekomst av oegentligheter eller skatteundrandragande med anknytning till fakturautställaren. Om de materiella och formella villkoren i direktiv 2006/112 avseende avdragsrättens utövande är uppfyllda, kan således avdragsrätt inte nekas med hänvisning till nämnda omständighet.

- När skattemyndigheten framlägger konkreta uppgifter som tyder på att ett skatteundrandragande förekommit utgör varken direktiv 2006/112 eller principen om skattneneutralitet hinder för att den nationella domstolen, i ett mål mellan den beskattningsbara personen och skattemyndigheten avseende nekad avdragsrätt, undersöker huruvida fakturautställaren själv utfört den aktuella transaktionen och därvidlag beaktar samtliga omständigheter i det enskilda fallet. I en sådan situation som är i fråga i det nationella målet kan emellertid avdragsrätt endast nekas om skattemyndigheten, mot bakgrund av objektiva omständigheter, styrkt att fakturamottagaren kände till eller borde ha känt till att den till stöd för avdragsrätt återopade transaktionen ingick i ett skatteundrandragande som fakturautställaren eller en annan näringsidkare i ett tidigare led i leveranskedjan gjort sig skyldig till.

(¹) EUT C 282, 24.9.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 september 2012 — United States Polo Association mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-327/11 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Risk för förväxling — Ordmärket U.S. POLO ASSN. — Invändning av innehavaren till det äldre ordmärket POLO-POLO)

(2012/C 331/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: United States Polo Association (ombud: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: D. Botis)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål T-228/09, United States Polo Association mot harmoniseringsbyrån. Genom denna dom ogillade tribunalen en talan om ogiltigförklaring väckt av den som ansökt om registrering av ordmärket "U.S. POLO ASSN." för varor i klasserna 9, 20, 21, 24 och 27 av beslut R 886/2008-4, som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 20 mars 2009, om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att delvis avslå ansökan om registrering av nämnda ordmärke, till följd av en invändning som framställdes av innehavaren av det nationella varumärket och gemenskapsvarumärket "POLO POLO" för varor i klasserna 24, 35 och 39 — Tolkning och tillämpning av artikel 8.4 i förordning (EG) nr 49/94 (nu artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. United States Polo Association ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 311, 22.10.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Lettland) — Cido Grupa SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-471/11) (¹)

(Anslutning av nya medlemsstater — Övergångsbestämmelser — Jordbruksprodukter — Socker — Förordning (EG) nr 60/2004 — Avgiftssats och beräkningsgrund för avgift för överskottslager)

(2012/C 331/16)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande i första instans: Cido Grupa SIA

Motpart i första instans: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artiklarna 4.1 och 6.3 i kommissionens förordning (EG) nr 60/2004 om övergångsåtgärder inom sockersektorn med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning (EUT L 9, s. 8) — Beräkning av avgiften för de överskottsvolymer av socker som aktörerna innehar — Uttrycken "den aktuella kvantiteten" och "den aktuella produkten" såvitt avser sockersirap

Domslut

Artikel 6.3 tredje stycket i kommissionens förordning (EG) nr 60/2004 av den 14 januari 2004 om övergångsåtgärder inom sockersektorn med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1667/2005 av den 13 oktober 2005, ska tolkas så, att underlaget för avgiften på ett överskottslager av sockersirap (KN-nummer 2106 90 59) ska vara den kvantitet vitsocker (KN-nummer 1701 99 10) som faktiskt ingår i denna produkt, och avgiftssatsen ska vara importavgiften för vitsocker, ökad med 1,21 euro per 100 kg.

(¹) EUT C 331, 12.11.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā rajona tiesa — Lettland) — Laimonis Treimanis mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-487/11) (¹)

(Förordning (EEG) nr 918/83 — Artiklarna 1.2 c, 2 och 7.1 — Tullbefrielse vid import av personlig egendom — Begreppet "egendom avsedd att användas i hushållet" — Motorfordon som importerats till unionen — Fordon som används av en familjemedlem till den som är ägare och som har importerat fordonet)

(2012/C 331/17)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Laimonis Treimanis

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams — Tolkning av artikel 7.1 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, s. 1) — Tullbefrielse vid import av personlig egendom — Begreppet hushåll — Motorfordon som använts i ett hushåll i ett tredjeland — Import av fordonet som utförs av dess ägare, som huvudsakligen är bosatt i tredjelandet, till en stat som är medlem i Europeiska unionen, i syfte att fordonet ska användas gratis av en familjemedlem som har flyttat till nämnda medlemsstat efter att ha ingått i samma hushåll som ägaren före importen av fordonet

Domslut

Artiklarna 2 och 7.1 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse ska tolkas på så sätt att ett privat motorfordon som har importerats från ett tredjeland till Europeiska unionens tullområde kan omfattas av en befrielse från importtullar, förutsatt att importören faktiskt har flyttat sin normala bostad till Europeiska unionens tullområde, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera. När motorfordonet används kostnadsfritt av en av importörens familjemedlemmar, det vill säga av en person som är samboende med importören eller som för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av importören, vilket det ankommer på den nationella domstolen att